

Waterwegen

Stil fiets ik
door mistbanken.
Dauwdruppels worden nat.

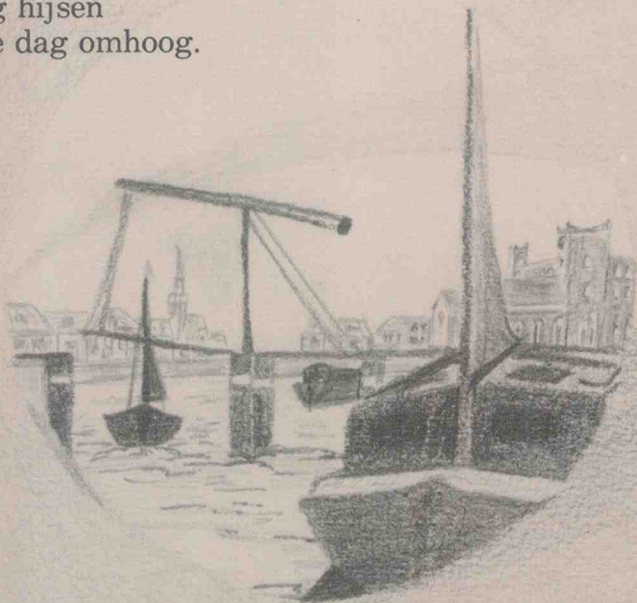
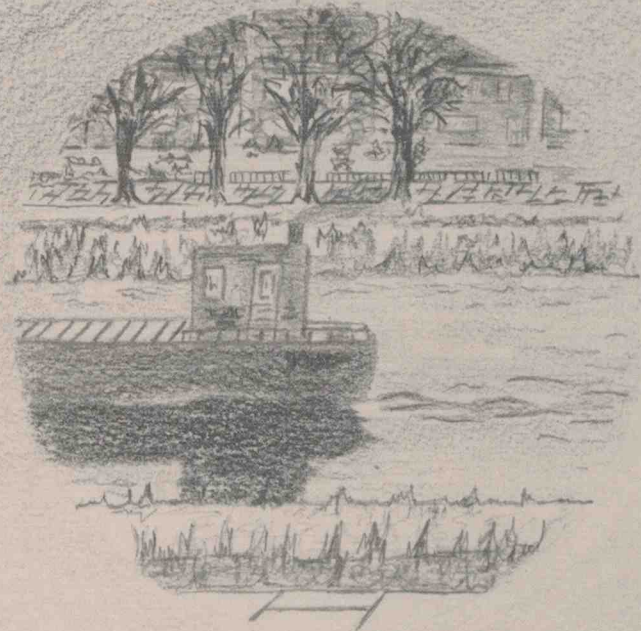
Een herfstbries waait
in tegen de tijd.
Ik ben waar ik geboren was.

Het moeras is volgebouwd.
Herinneringen slingeren
onder de waterspiegel.

In het kanaal
wordt omgekeerd de
wereld varend zichtbaar.

Tussen drijvende wolken
begint het rumoer;
breken zonnestrallen door.

Met een knipoog hijsen
ijzeren armen de dag omhoog.

Jet Manrho · tekst
Leo Op den Kamp · tekening